

บทที่ ๕

สรุปผลการวิจัยอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในสำนวนภาษาอังกฤษ และความสามารถในการอ่าน เพื่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ โดยมีสมมติฐานในการวิจัยว่า ความเข้าใจสำนวนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

ตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนทั้งชายและหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ของภาคปลายของปีการศึกษา ๒๕๒๒ ในโปรแกรมต่าง ๆ ของโรงเรียนสารวิทยา โรงเรียนทอวัง โรงเรียนบดินทร์เดชา (สิงห์ สิงหเสนี) โรงเรียนสตรีวิทยา ๒ และโรงเรียนเทเวศรวิทยาคม รวมทั้งสิ้น ๔๙๓ คน และคัดเลือกผู้ที่มีความสามารถในการอ่านใกล้เคียงกันไว้เป็นตัวอย่างประชากร ๑๖๑ คน

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาและคัดเลือกสำนวนภาษาอังกฤษจากแบบเรียนภาษาอังกฤษที่ใช้สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย นำสำนวนภาษาอังกฤษที่คัดเลือกไว้มาสร้างแบบทดสอบ ๓ ฉบับ คือ

ฉบับที่ ๑. แบบทดสอบความเข้าใจสำนวนภาษาอังกฤษ จำนวน ๔๕ ข้อ

ฉบับที่ ๒. แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านประกอบด้วยสำนวนภาษาอังกฤษทุกสำนวนที่ปรากฏในแบบทดสอบฉบับที่ ๑. จำนวน ๓๐ ข้อ

ฉบับที่ ๓. แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งจะไม่ปรากฏสำนวนที่มีในแบบทดสอบความเข้าใจสำนวนภาษาอังกฤษฉบับที่ ๑. และมีระดับความยากง่ายใกล้เคียงกับแบบทดสอบฉบับที่ ๒. จำนวน ๔๐ ข้อ

นำแบบทดสอบทั้ง ๓ ฉบับดังกล่าว ไปทดลองสอบกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างประชากรที่คัดเลือกไว้ แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ เพื่อคัดเลือกข้อสอบที่ดีไว้ ผลจากการวิเคราะห์ได้แบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วดังนี้

แบบทดสอบฉบับที่ ๑ มีจำนวนข้อสอบ ๓๗ ข้อ ใช้เวลา ๕๐ นาที

แบบทดสอบฉบับที่ ๒ มีจำนวนข้อสอบ ๒๒ ข้อ ใช้เวลา ๕๐ นาที

แบบทดสอบฉบับที่ ๓ มีจำนวนข้อสอบ ๕๐ ข้อ ใช้เวลา ๑๐๐ นาที

นำแบบทดสอบฉบับที่ ๓ ไปทดสอบกับตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๔๔๓ คน ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อถือได้ของแบบทดสอบฉบับที่ ๓ เท่ากับ ๐.๘๕ ตรวจสอบให้คะแนนกระดาษคำตอบที่ได้ และคัดเลือกตัวอย่างประชากรที่มีคะแนนใกล้เคียงกันที่สุดไว้ ๑๖๑ คน แล้วจึงนำแบบทดสอบฉบับที่ ๑ และฉบับที่ ๒ ไปทดสอบกับตัวอย่างประชากรที่คัดเลือกไว้ ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อถือได้ของแบบทดสอบฉบับที่หนึ่ง และฉบับที่สอง เท่ากับ ๐.๘๖ และ ๐.๘๗ ตามลำดับ แจกแจงความถี่ของจำนวนแต่ละจำนวนซึ่งนักเรียนทั้งหมดตอบถูกโดยใช้อัตราส่วนร้อยละ หลังจากนั้นจะแนะนำคะแนนของแบบทดสอบฉบับที่ ๑ และฉบับที่ ๒ มาคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และทดสอบความมีนัยสำคัญของค่า r โดยการทดสอบค่า t

สรุปผลการวิจัย

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจสำนวนภาษาอังกฤษ และความเข้าใจในการอ่าน เท่ากับ ๐.๕๔ มีนัยสำคัญที่ .๐๑ อยู่ในระดับสูง แสดงว่าส่วนใหญ่ตัวนักเรียนคนใดคนหนึ่งได้คะแนนสูงหรือต่ำกว่าค่าเฉลี่ยในด้านความเข้าใจสำนวนภาษาอังกฤษ จะได้คะแนนสูงหรือต่ำกว่าค่าเฉลี่ยในด้านความเข้าใจในการอ่านด้วย และจะมีนักเรียนเพียงส่วนน้อย เท่านั้นที่มีลักษณะไม่เป็นไปตามนี้

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อภิปรายผล

๑. ผลจากการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากรมีความเข้าใจ
 ส่วนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ยที่ได้จากแบบทดสอบความเข้าใจส่วนภาษา
 อังกฤษ ฉบับที่หนึ่ง มีค่าเท่ากับ ๒๕.๖๖ จากคะแนนเต็ม ๓๗ คะแนน เป็นที่น่าสังเกตว่า ส่วนใด
 ที่นำมาทดสอบความเข้าใจความหมายมากกว่าหนึ่งความหมาย นักเรียนส่วนใหญ่จะตอบได้ถูกต้องเพียง
 ความหมายเดียว เช่น ส่วน "to pick up" ซึ่งทดสอบความเข้าใจในความหมาย "to lift"
 (ข้อ ๑๕.) และ "to learn easily" (ข้อ ๒๗.) นั้น นักเรียนสามารถตอบความหมายแรกได้
 ถูกต้องถึงร้อยละ ๘๑.๘๓ ของนักเรียนทั้งหมดในขณะที่ความหมายที่สอง มีนักเรียนตอบถูกเพียงร้อยละ
 ๓๕.๑๓ ของนักเรียนทั้งหมดเท่านั้น ส่วน "to take off" ก็เช่นกัน นักเรียนสามารถตอบถูก
 ในความหมาย "to remove" ถึงร้อยละ ๘๔.๘๗ ของนักเรียนทั้งหมดส่วนอีกความหมายหนึ่ง คือ
 "to leave the ground" มีนักเรียนตอบได้ถูกต้องเพียงร้อยละ ๔๗.๘๓ ของนักเรียนทั้งหมด
 อาจเป็นไปได้ว่านักเรียนได้รับการสอนให้มีความเข้าใจส่วนภาษาอังกฤษเฉพาะในบทอ่านหรือ
 บทสนทนาที่ยังเอื้อมไม่ถึงแล้วผ่านไปโดยที่ครูมิได้ยกส่วนนั้น ๆ มาสอนเป็น active
 vocabulary ให้นักเรียนเข้าใจความหมายและนำไปใช้ได้อย่างแท้จริง¹ จึงควรที่ครูจะให้ความ
 สนใจในข้อนี้ เพราะส่วนแต่ละส่วนนั้นปรากฏทั่วไปในรูปเดียวกัน แต่ความหมายนั้นแตกต่างกัน
 กันมาก การไม่นำส่วนมาสอนให้นักเรียนเข้าใจความหมายโดยครบถ้วน จะทำให้นักเรียนไม่
 เข้าใจ หรือเข้าใจสิ่งที่อ่านผิดไปได้

๒. ผลจากการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า ด้านความเข้าใจในการอ่านนั้นนักเรียนมีความ
 เข้าใจในการอ่านอยู่ในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ยที่ได้จากแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน
 ฉบับที่สอง มีค่าเท่ากับ ๑๔.๓๘ จากคะแนนเต็ม ๒๒ คะแนน นักเรียนมีความเข้าใจความหมายของ
 ส่วนบางส่วนดีขึ้น เมื่อส่วนนั้น ๆ ปรากฏอยู่ในบทอ่าน เช่น ส่วน "to set out"
 ซึ่งมีนักเรียนตอบข้อทดสอบในแบบทดสอบฉบับที่หนึ่ง ข้อที่ ๑๓. ถูกต้องเพียงร้อยละ ๔๔.๗๒ ของ
 นักเรียนทั้งหมด แต่มีนักเรียนถึงร้อยละ ๗๖.๓๐ ของนักเรียนทั้งหมดซึ่งเข้าใจความหมายของ
 ส่วน "to set out" ในบทอ่านซึ่งเป็นเรื่องสั้นเรื่องหนึ่ง ในแบบทดสอบฉบับที่สอง และตอบ

¹Car'er, op, cit., p.51

ข้อทดสอบข้อที่ ๑. ในแบบทดสอบฉบับที่สองนี้ ซึ่งต้องอาศัยความเข้าใจความหมายของสำนวน "to set out" ได้ถูกต้อง สำนวน "to take place" ก็เช่นกัน เป็นข้อทดสอบข้อที่ ๑๔. ของแบบทดสอบฉบับที่หนึ่ง ซึ่งมีนักเรียนเข้าใจความหมายถูกต้องร้อยละ ๖๓.๔๘ ของนักเรียนทั้งหมด แต่เมื่อสำนวน "to take place" ปรากฏในท่อนซึ่งเป็นเรื่องสั้น เรื่องที่สองของแบบทดสอบฉบับที่สอง นักเรียนสามารถตอบข้อทดสอบข้อที่ ๑๓. ด้วยความเข้าใจความหมายของสำนวน "to take place" ที่ถูกต้องได้ถึงร้อยละ ๘๒.๓๒ ของนักเรียนทั้งหมด ผลการวิจัยนี้จึงขัดกับผลการวิจัยของเบ็ตตี บี. คาร์เตอร์ (Betty B. Carter) ที่ว่า "นักเรียนไม่สามารถจะเข้าใจสำนวนภาษาอังกฤษได้ แม้ว่าสำนวนเหล่านั้นจะมีการขยายความโดยปริบทและรูปภาพก็ตาม"¹

๓. ผลจากการวิจัยปรากฏว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจสำนวนภาษาอังกฤษ และความเข้าใจในการอ่านเท่ากับ ๐.๔๘ มีนัยสำคัญที่ .๐๑ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานซึ่งตั้งไว้ว่า ความเข้าใจสำนวนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และเป็นการสนับสนุนความคิดเห็นของ เอสเทล เค. โลเรนซ์² (Estell K. Lorenz) ที่ว่าความเข้าใจสำนวนนั้นเป็น Comprehension Skill ซึ่งนักเรียนจะต้องเรียนรู้เพื่อความเข้าใจในการอ่าน ประกอบกับผลการวิจัยของ เบ็ตตี บี. คาร์เตอร์³ (Betty B. Carter) พบว่า สำนวนภาษาอังกฤษเป็นอุปสรรคต่อความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน โดยเฉพาะนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ จะประสบความยากลำบากในการเข้าใจสำนวนมากกว่านักเรียนที่เป็นเจ้าของภาษาโดยตรง การสอนสำนวนภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนอย่างจริงจัง จะช่วยเพิ่มพูนความสามารถในการเข้าใจสิ่งที่อ่านได้ถูกต้อง ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นมาก เพราะ สำนวนภาษาอังกฤษเป็นที่นิยมใช้ของนักเรียนทั้งในนวนิยาย สารคดี บทความทั่วไป และในตำราเรียน⁴ นักเรียนจึงหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะพบปะกับสำนวน ทำความเข้าใจสำนวนเหล่านั้น แล้วจึงจะทำความเข้าใจในสิ่งที่อ่านต่อไป

¹ Carter, op. cit., p.553

² Lorenz, op, cit., p.41

³ Carter, op, cit., p.553

⁴ May, op. cit., p.680

ข้อเสนอแนะ

๑. จากผลของการวิจัยครั้งนี้พบว่า ความเข้าใจสำนวนภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์อย่างสูงกับความเข้าใจในการอ่าน ฉะนั้นในการเตรียมบทเรียนเรื่องความเข้าใจในการอ่าน ครูควรพิจารณาว่าในการสอนแต่ละครั้ง นอกจากคำศัพท์ และโครงสร้างทางไวยากรณ์ของประโยคที่อ่านแล้ว สำนวนภาษาอังกฤษก็เป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องคำนึงถึงด้วย
๒. การสอนสำนวนภาษาอังกฤษให้กับนักเรียน
 - ๒.๑ ในการสอนสำนวนภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนนั้น ครูสามารถที่จะวางแผนการสอนระยะยาว หรืออาจจะสอนโดยเป็นส่วนหนึ่งของการสอนศัพท์ก็ได้¹
 - ๒.๒ การสอนสำนวนภาษาอังกฤษควรเป็นไปตามลำดับความยากง่าย คือ เริ่มจากการสอนสำนวนที่ง่ายไปหายาก สำนวนภาษาอังกฤษที่พบเห็นบ่อยในชีวิตประจำวัน ควรนำมาสอนนักเรียนให้เข้าใจ และคุ้นเคยกับสำนวนเหล่านั้น²
 - ๒.๓ ครูควรให้ความสนใจและนำสำนวนที่ยังเป็นปัญหาแก่นักเรียนส่วนใหญ่ จากผลการวิจัยในครั้งนี้ มาสอนให้แก่นักเรียน เพื่อให้สามารถเข้าใจได้อย่างถูกต้อง
๓. ควรมีการจัดทำแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมที่เกี่ยวกับความเข้าใจสำนวนภาษาอังกฤษเป็นพิเศษ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักและคุ้นเคยกับสำนวนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น
๔. ในการคัดเลือกแบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนผู้บริหารควรได้คำนึงถึงความสำคัญของสำนวนภาษาอังกฤษซึ่งมีความจำเป็นและมีประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของนักเรียน โดยเฉพาะสำนวนที่มีความถี่สูง และใช้กันอย่างแพร่หลายในภาษาพูดและภาษาเขียน
๕. ผู้บริหารควรจัดโครงการอบรมครูเกี่ยวกับการสอนอ่านให้สัมพันธ์กับความสามารถในการเข้าใจสำนวน ให้ครูได้ตระหนักถึงความสำคัญของความเข้าใจสำนวนภาษาอังกฤษที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่าน

¹ Ann Baldwin May, "All the Angles of Idiom Instruction," The Reading Teacher. 32 : 6 (March, 1979), p.682

² ตี๋ย ปาลีคุนต์, "ความสามารถในการใช้สำนวนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยชั้นปีที่หนึ่ง" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๒๐) (อัครสำเนา)